

Bekend Nederlands talent

Giesbert Gommers op De Turfvaert

Golfbaan De Turfvaert, Rijsbergen werd op 20 mei 2010 in gebruik genomen. Bouwvakkers werken nog intensief aan het terrein en aan het clubhuis. Maar gegolfd wordt er! Vakblad Greenkeeper bezoekt met goed golfende 'bekende' Nederlanders een aantal golfbanen. Ditmaal strikten we Giesbert Gommers. Hij wilde graag eens golfen op deze hem onbekende baan, een ontwerp van Frank Pont. Giesbert zijn cv: aanstormend jong golftalent, hcp. 0.4, captain van herenteam 1 van Prise d'Eau.

Auteur: Broer de Boer

Als we komen aanrijden voor een rondje golf op de 18-holes par 70, wijst Giesbert direct op de veiligheidheuvels. "Dat is goed", zegt hij. "En dat moet ook wel, want ik zie dat de toegangsweg naar De Turfvaert dwars over het terrein loopt." Nu stappen we nog uit op een parkeerplaats met steenslag, maar alles wijst erop dat dit binnenkort verleden tijd zal zijn. Jong of niet, ons golftalent blijkt algemeen manager Ferry van Dongen te kennen uit de tijd dat hij namens de NGF samen met hem op Best Golf & Country Club het caddieboek met pinposities voor het NK maakte. Na een gezellig praatje melden we ons bij de vriendelijke receptioniste. Zijzelf én het bouwlawaaï verraden dat ze binnenkort een 'echte' receptiebalie krijgt. "Dat wordt een plaats waar ik ook visueel contact kan houden met gasten in het horecagedeelte." Een innovatief administratiesysteem en een dito productconcept gaan helpen zowel de wensen van golfers en die van gasten in de horeca efficiënt in te vervullen.

Driving range

Giesbert gaat eerst inslaan. Dat de driving range-

ballenautomaat in de entree van de golfshop is opgesteld, maakt Giesbert direct al een beetje vrolijk. "Dat is een voordeeltje in de winter. Vaak zetten ze zo'n ding in de overdekte driving range, waar het kan vriezen, en dan wil zo'n apparaat wel eens haperen. Voor één muntje rollen er 30 nieuwe verse ballen in het mandje. De netten rond de driving range noemt Giesbert erg hoog: "Dat staat niet echt fraai, maar het kan ook niet anders, want ze moeten de auto's op de parkeerplaats beschermen tegen deuken." Afslaand met steeds een verschillende club verduidelijkt Giesbert dat hij niet gecharmeerd is van de afslagmatten, terwijl ze er toch zo doordacht uitzien. "Je maakt het goed raken van de bal te gemakkelijk. Iemand met een hoge handicap zal ze waarderen, maar ik geef de voorkeur aan inspelen op gras. Veel topbanen hebben die faciliteit ook, soms aan de achterkant van de driving range. Op deze driving range is hiervoor te weinig ruimte. En Giesbert demonstreert dat door eens flink uit te halen met zijn driver. "Mijn maximum ligt op zo'n 270 meter." Over de oefengreen is Giesbert bijzonder lovend: "Hij

heeft een flink formaat. Hier kun je verschillende spel situaties op de green voortreffelijk oefenen."

Tee time

Het is 14.00 uur en tee-time. Ons golftalent speelde nog nooit eerder op De Turfvaert. Het caddieboekje helpt hem zijn keuze te maken voor de strategisch opgebouwde eerste hole. Het waait stevig en constant; dat heeft Giesbert al gezien aan de vlaggen op het terras. Aan alles merk ik dat hij daarmee rekening houdt. Hij verklapt hoe de balvlucht zal zijn vanaf de achterste teebox. En hij vertelt waar en waarom hij de bal wil laten landen. De eerste klap blijkt een daalder waard! En ik kijk ook eens naar de golfende Giesbert. De divot die hij vervolgens op de fairway slaat, herstelt hij keurig. De pitchmark die veroorzaakt is door een hoge approach op de green 1, herstelt hij en passant ook nog even een pitch mark van een voorganger. "Dat hoort er zo bij." Aan de pin zit een keurig, niet belerend rood vlaggetje met het verzoek om dat te doen. Voor hole 1 kan ik voor Giesbert een birdie noteren. Bij de tweede - voortreffelijke -

Afslagmatten zien er doordacht uit; netten langs de driving drange zijn hoog.

Ruime oefengreen waarop je verschillende spelsituaties goed kunt oefenen.

Duurzaamheid op de tee-box: dikke eikenhouten plank, ongeconserveerd, versgezaagd.

afslag gaat de tee aan gruzelementen. De zode legt hij niet terug. Merkwaardig! Vanwege mijn fronsende wenkbrauwen zegt hij: "Er zijn banen waar de greenkeepers dat van je verlangen. Maar meestal repareren greenkeepers ze met een mengsel van zand en graszaad. Als golfer zie ik direct hoe ze dat hier doen: met zand en graszaad."

Het groen

Kijkend naar de wind en het caddieboekje bestuderend, volgen we in rap tempo een aantal

holes, waarbij we een paar flights inhalen. De greens zijn net gedressed en medewerkers van aannemer Heijmans, die het golfbaanonderhoud doet, zijn de greens aan het rollen, zonder daarbij spelers te hinderen. Giesbert over het groen op de baan: "Op deze jonge baan, zo vroeg in het seizoen (het is 6 april, red.) kan ik daar nog maar weinig over zeggen. Wat opvalt is dat de greens hard en snel zijn; eigenlijk is de hele baan hier hard. En dat heeft de architect ook zo bedoeld. De architect en het type baan, inland-golflinks, kennende, verwachten we niet dat de overgangen van de begroeiingen hier scherp worden: niet tussen de greens en de foregreens, maar ook niet tussen de (semi-)roughs en de fairways. Deze baan zal straks ook geen moment hetzelfde zijn. Veel fairways ogen nu nog breed doordat de rough diep gemaaid is, maar als dat straks eenmaal groeit, wordt de aanblik van veel holes totaal anders."

Bal zoek

Alsof Giesbert wil demonstreren wat er zal gebeuren als de rough volgroeit is, belandt de bal in het enige stukje rough dat op dit moment voldoende hoog is om een bal in kwijt te raken. Maar we vinden hem terug! Score op hole 8? De birdie waarop Giesbert hoopte werd een bogey. "Moeilijke green", mompelt hij, terwijl hij

het caddieboekje raadpleegt voor hole 9, een voordewindse hole richting clubhuis, een lange par-4. De fairways zijn pas geleden voor het eerst in dit seizoen gemaaid. Daarbij zijn veel holes van een diagonaal maaipatroon voorzien. "Misschien is het persoonlijk en heel praktisch gezien, maar ik vind dat op holes van een linksbaan de donkere en lichte maaibanen de weg naar de green moeten accentueren", zegt Giesbert. (normaliter blijkt dit bij navraag ook het geval op de Turfvaart, red.) Ik vraag het hem enkele keren, maar oog voor het - keurige - maaierwerk van de greenkeepers blijkt deze golfer niet echt te hebben. "Ik kijk meer naar het geheel als ik golf. Deze baan gaat mooi op in het landschap. De architect heeft hier geen teletubbieheuvels aangelegd, maar heeft het landschap zoveel mogelijk in zijn waarde gelaten."

Natuur

Giesbert geniet zichtbaar van de strategische uitdagingen die de hem onbekende baan hem biedt. "Normaal ga je voor een wedstrijd zo'n baan altijd even lopen, om exact te verkennen waar de hindernissen zitten. Als golfers proberen we dat altijd positief te zien: we zoeken op waar we de ruimte hebben om een bal te laten landen. De slope-index (SI) verradt de moeilijkheid van de hole, maar je moet ook precies de pinpositie

kennen. Frank Pont heeft hier op sommige greens sneezy elementen aangebracht, die het putten niet gemakkelijker maken maar wel uitdagender. Net als aan het clubgebouw wordt ook op de holes nog druk geklust om de baan voor het golfseizoen op orde te krijgen. Nieuwe blokhutten, bestemd als schuilhut, vallen nogal op in deze groene omgeving. Het blanke hout straalt je van verre tegemoet. Medewerkers zijn druk bezig het hout te voorzien van een beschermingfactor 20. Giesbert: "Zo'n baan is dus eigenlijk nooit klaar en verandert steeds". Over enige tijd zullen de schuilhutten veel beter in de omgeving passen. We bekijken ook de borden bij de teeboxen. Er zijn duimse planken in de grond gestoken met een kunststof bord erop geschroefd, waarop de gegevens van de hole staan vermeld. Vanaf de teebox kijk je niet tegen het bordje aan, maar tegen natuurlijk materiaal: een dikke eikenhouten plank, ongeconserveerd, vers gezaagd uit een dikke stam. Wederom zegt Giesbert: "Weer zie ik hier oog voor de natuur en duurzaam gebruik van materiaal: geen plastic borden die je aanstaren. Wanneer zo'n houten plank vergaat, wat niet ondenkbaar is, kun je in weinig tijd tegen weinig kosten het geheel gemakkelijk vervangen. Nu we onze petfles leeg hebben, valt ons pas op dat er maar weinig prullenbakken staan. Is dat in verband met de uitstraling? Vuilniscontainers staan tenslotte niet fraai op een mooie baan, maar misschien moeten ze nog komen. We besluiten het aan de manager te vragen.

Veiligheid

We praten over veiligheid. Hole 7, die we net achter ons lieten, leende zich ervoor om een bal richting parkeerplaats te slaan. Met wind mee en een slagkracht zoals Giesbert heeft, moet het een uitdaging zijn een auto te raken. Afstanden zijn op deze baan iets waarmee dit golftalent in verband met de veiligheid sterk rekening houdt. Vaak zie je hem aarzelen, ook al is de volgende flight heel ver weg. "Ik kan precies berekenen hoever ik met een bepaalde club ga slaan, maar een beginner kan ook mazzel hebben met een slag. Nu is de baan vrij kort, dus hier moet je als speler echt alert op zijn." Wat hij op dit moment nog mist zijn goede referentiepunten in de baan, waardoor hij kan bepalen waar hij precies staat. "Hier kun je uitstekend de deksels van de sprinklers voor gebruiken. Het is zo eenvoudig en zo doeltreffend, zonder dat dit veel geld kost. Ik moet me helaas vaak afvragen waarom golfbanen hier geen gebruik van maken.

"Onbruikbare hark", volgens Giesbert Gommers.

Waarschijnlijk zullen ze dat hier wel doen, omdat de sprinklers zo expliciet in het caddieboekje staan vermeld. (Manager Ferry van Dongen meldt dat de plaatje met afstanden om op alle sprinklers in de fairways te bevestigen inmiddels aangekomen zijn, red.)

Rothark

Na hole 9 even een nieuw flesje vers water halen aan de bar, en we gaan snel weer verder. We lopen in de buurt van het kanaal waaraan deze baan zijn naam te danken heeft. Hier bevinden zich ook enkele waterpartijen. Terwijl een

boomkweker zijn beregeningsinstallatie op gang brengt, slaakt Giesbert een kreet van ontzetting: bal in een links verdedigende bunker! Het zal zijn eerste en laatste bunkerslag worden! Gelukkig maar, anders hadden we iets belangrijks gemist. Zal dit aanstormende talent na het gebruik van zijn wedge de hark ook gebruiken om het zand netjes achter te laten? Ook hierin blijkt Giesbert een keurig opgevoed golfer, maar zijn commentaar is niet van de lucht! "Dit vind ik echt een rothark... Onbruikbaar! Als je wilt dat golfers het zand aanharken, zul je ze toch wat beters moeten aanreiken. Dit plastic ding kun

je de grond niet eens in krijgen." Ik noteer voor mezelf het merk van deze plastic lichtgewicht, die te licht is bevonden door een zwaargewicht golfer. En we discussiëren over de vraag wat dan wel een goede hark is.

Gastvrijheid

Op hole 17 is heel handig gespeeld met de plaatsing van de drie teeboxen. Ze liggen namelijk naast elkaar. Vanaf elke teebox is daardoor de lijn naar de green anders, zie de layout van de hole. "Het ultieme voorbeeld van een baan die zowel voor goede spelers als hogere handicappers interessant is." Giesbert moet de moeilijkste route nemen. Hole 17 wordt weliswaar par gespeeld, maar wind en zon moeten Giesberts kleding wel drogen, want hij moet ervoor in de vijver gaan staan. De provisioneel gespeelde bal, die wel op de green gespeeld is, steekt hij in zijn zak. Dat is wedstrijdmentaliteit. Op een zonovergoten terras kijken we op holes 18 waar vlaggen steeds rustiger beginnen te wapperen. Bezweet zoeken we na de laatste hole het terras op. De wind is gaan liggen, de zon straalt en daalt. De bediening op het terras waar Brabantse gemoedelijkheid heerst, is zeer vriendelijk en vlot.

De dames schakelen moeiteloos over van een zakelijke benadering naar het informeel reageren op grapjes en het tonen van belangstelling. Giesbert heeft al eens geroepen: "Echt een baan om alleen maar bogey's en birdies te slaan." Ik vraag naar zijn score. Giesberts score: de 18-holes hebben we in nog geen 3,5 uur gelopen en we hebben drie flights ingehaald en voluit gepraat. De 70-par baan heeft hij in -1 par afgelegd. Het baanrecord hier, van Juriaan van der Vaart, een ander aankomend golftalent spelend op de challenge tour, staat op -3.

Samenvattend

Coursemanager Ferry van Dongen schuift aan en toont zich geïnteresseerd in de bevindingen van Giesbert Gommers. "Ik vind het een korte baan", zegt hij. Maar voor ervaren spelers niet een te korte baan. Het is een baan die je tot strategische keuzes dwingt, maar er zijn ook prachtige bestraffende holes, zoals die van hole 7, waar je uitgedaagd wordt over de vijver te gaan, in plaats van erlangs. Dat wordt een rijke oogst aan ballen in die vijver. Want menig handicapper zal zich vergissen." Ik heb Giesbert zien en horen genieten, en soms ook grijnzen als hij zag welke trucjes de architect heeft toegepast om het de

golfer lastig te maken in dit mooie stukje natuur dat de inland-golflinksbaan De Turfvaart gaat worden: een baan die op geen enkel moment dezelfde zal zijn.

Aanstormend golftalent Giesbert Gommers (23) studeert momenteel civieltechniek in Enschede. Een carrière in de sport is, gezien zijn prestaties, beslist niet uitgesloten.

Hole 6, door Giesbert betiteld als een mooie strategische hole.